

Het naakt in het Damesatelier

Het ideaalbeeld van vrouwelijke kunstzinnigheid in de negentiende eeuw bestaat uit de welgestelde vrouw met enig talent die wat liefhebbert in de kunst. Dat wil zeggen dat zij zich bezighoudt met de 'lagere' genres zoals stillevens, landschap en portret, en dan vooral binnen de huiselijke sfeer, waar zij volgens de heersende, mannelijke mores 'verborgen, kuis en puur' kan blijven.

De 'hogere' genres zoals historieschilderkunst, mythologische en Bijbelse scènes blijven voorbehouden aan mannelijke kunstenaars, hoofdzakelijk omdat daarvoor veel oefening in het tekenen van naaktmodel nodig is. De gedachte, dat een vrouw lessen zou volgen in naaktmodel tekenen, is namelijk te onfatsoenlijk voor woorden. Dit is ook één van de redenen, dat vrouwen heel lang niet worden toegelaten tot de officiële kunstacademies. Voor een getalenteerde vrouw is het daarom moeilijk om een serieuze, professionele artistieke carrière te verwezenlijken. In Parijs worden in de tweede helft van de negentiende eeuw echter een aantal privé-academies opgericht, die vrouwen de mogelijkheid bieden om een min of meer volwaardige kunstopleiding te volgen.

In deze lezing vertelt kunsthistoricus en beeldend kunstenaar Marijke van Dijk over de (on)mogelijkheden van kunstonderwijs voor vrouwen in de negentiende eeuw, geïllustreerd met boeiende verhalen van ondernemende Nederlandse vrouwen die in Parijs een opleiding volgen.

De lezing duurt ongeveer 1 uur (zonder pauze).

Marijke van Dijk

kunsthistoricus en beeldend kunstenaar

Nedereindsestraat 23

4041XE Kesteren

06-12195936

www.marijkevandijk.nl

ateliermarijke@gmail.com

Afbeelding: Marie Bashkirtseff, *In het damesatelier* (1881), Dnipropetrovsk State Art Museum